

Regler havde at indbetale til de nævnte Kasser, til $2\frac{1}{2}$ pCt. af vedkommende Præsts Lønningsindtægt. Beløbet udredes af Embedet og indbetales til Stiftsøvrigheden. For Embeder udenfor Lønningsordningen vil de efter de hidtil gældende Regler Embederne paahvilende Afgifter («Prozentafgaber» og »Stellenafgaber») tilsvarende være at indbetale til Stiftsøvrigheden i den sidst fastsatte Højde, omregnet til Kronemønt efter Forholdet 9 Mark = 8 Kr., hvor der ikke i ganske særlige Tilfælde efter Stiftsøvrighedens Skøn findes at være Anledning til at foretage en Omberegning af Afgiften. De fornødne Bestemmelser om, hvorledes Pensionerne fremtidig skal udredes, træffes derefter ved kgl. Anordning. De Bestemmelser, der træffes, skal ogsaa omfatte de Pensioner til Præster og Præsteenker i de sønderjydske Landsdele, der hidrører fra Afskedigelser og Dødsfald, der er indtruffet inden Lovens Ikrafttræden, og som ved den fornævnte Ordning mulig fremdeles maatte komme til at hvile paa Embeder i de sønderjydske Landsdele.

Udgifternes Fordeling er den samme som tidligere, kun med den Undtagelse, at blandt de Udgifter, som Staten skal afholde, er optaget Udgiften til de foran omhandlede Bygningskonsulenter og Provsternes Udgifter paa Tjenesterejser. — Ved Lovens § 55 er det fastsat, at de Præsteembederne og Kirkerne i Henhold til Anordning af 18. Marts 1732 paahvilende Ydelser til Biskopperne og Universitetet bortfalder fremtidig. Herved sigtes til det saakaldte Cathedralikum og Studieskat. — Reglerne om Afløsning af Højtidsoffer, Offer og Accidenser samt Forbud imod, at Præster og Kirkebetjente modtager Vederlag for Embedshandlinger indenfor Pastoratets, eller, for Købstæders Vedkommende, indenfor Kommunens Grænse, er uforandret som tidligere.

Fra det kirkelige Udvalg var der af en Del Medlemmer stillet Forslag om en ændret Affattelse af § 59, der omhandler det sidste Punkt, saaledes at Forbudet imod at modtage Vederlag for Embedshandlinger kun skulde gælde for Medlemmer af den Menighed, hvorved Vedkommende er ansat. Ved Afstemningen indenfor det kirkelige Udvalg om dette Forslag faldt der lige mange Stemmer for og imod, og den nu gældende Regel og det nævnte Forslag optoges alternativt i Udvalgets Indstilling. Ministeriet fandt det imidlertid uheldigt, om der allerede nu skulde træffes en Forandring i den Regel, som indførtes i Loven af 4. Oktober 1919 efter indgaaende Forhandlinger baade i den da nedsatte Præstelønningskommission og i Rigsdagen, og foreslog derfor at blive staaende ved den gældende Regel, der selv om den i Begyndelsen maaske har voldt nogen Vanskelighed, formentlig efterhaanden vil finde almindelig Forstaaelse.

Reglerne (i § 61) om Kirkeskatten og dens Ligning udenfor København og Frederiksberg er ligesom de tidligere